

II nagrada - PROZA, V - VII razreda

Ala je lep ovaj svet?

Jun 1, 19XX

Draga Moja,

Stigla sam. Konačno sam stigla. More je ovde mnogo tamnije nego u našoj Boki, ljudi mnogo neshvatljiviji od tebe. Nedostaješ mi. Ti si moja logika u glavi, a ja, tvoja empatija u kompaniji. Kako si ti? Je li te iko smara sad kad si sama? A nisi ti sama, nikad nisi. Nemoj samo na ljude vikati, da te vadim iz policije kad se vratim.

More je bilo mirno, vožnja tiha. Sa tog putovanja pouku nisam izvukla. Ljude nisam upoznala, ali eto i to se desi. Soba mi je bila mala, ali je imala bračni krevet.. prevelik za mene samu. Kad bi se vratila u sobu, u doba mesečevog vladanja, bila bih i malo uplašena. Vreme je bilo oblačno noću. Mesec bi bio zaštićen, morala bi se lampa pored kreveta uključiti. Falila mi je ulična lampa ispred tvog prozora kada bi nas roditelji pustili napolje noću samo ako je ona upaljena. Skoro uvek jeste, zar ne?

Nego, kako ti je otac? Zahvalila bih mu se još jednom. Bez njega ne bih brod ni videla. Zahvali se gospođi Snežani takođe. Kad je vidiš, kaži joj da pričam francuski i engleski, kao lokalac, sve zbog nje.

Kuvari na brodu su bili loši, podsetili su me na tebe. Tako sam nekako jela. Ovde se jede hladan pasulj, kao da su putnici vojska ili tako nešto.

Arhitektura je ovamo stvarno predivna. A u Londonu ima i Indijaca i Crnaca. Nije prvi put da sam ih videla, ali sam se oduševila. Boka je topla, moja, ali London je internacionalan. Nisam obišla još puno. Sela sam da pišem čim sam našla apartman, ali ću verovatno morati prekinuti i rasprijeti se u nekom trenutku. „Cleaning lady“ me već prekorno gleda, i dalje nosim cipele po stanu, a koferi su mi u hodniku. Ionako, osećam se kao prava svetska dama. Ala je lep ovaj novi svet... To se rimuje!

Jesam li ti dosadila do sad. Verovatno. Kaže mi Josef da ima dosta Parižana u ovo doba godine... Mislim da ih mogu prepoznati. Francuskinje se puno lepše oblače. Tebi bi se sviđalo. Sve je u svetlim bojama, a ja znam da ti voliš crnu.

Jesu li sahranili predsednika? Ovde crnogorske vesti ne stižu brzo, nikoga ne zanimaju.

Nedostaješ mi. Puno. Previše je tiho, zidovi su mi previše beli i kupatilo ne miriše na tvoj parfem. Ni sa kim se neću gledati da se sređujem ispred ogledala do marta.

Pozdravi mi sve tamo. Čuvaj mi brata kao oči u glavi. Ja tebe podržavam, ovde iz Bulevara N.B.123. Pozdravi iz Londona!

Tvoja!

ŠIFRA: Džerma85

Lena Vuksanović VII-2

OŠ „Milan Vuković“

Mentor: Duška Jovanović